

Sygn. akt III Ca 1797/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Andrzej Dyrda

Protokolant Paulina Koziół

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2015 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko M. B.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda

od wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 23 maja 2014 r., sygn. akt II C 2324/13

1. prostuje oczywistą omyłkę pisarską w sentencji zaskarżonego wyroku zaocznego poprzez prawidłowe oznaczenie punktów rozstrzygnięcia w ten sposób, iż w miejsce cyfr „5.,6.,7. i 8” wpisać odpowiednio cyfry „1.,2.,3. i 4”;

2. zmienia zaskarżony wyrok:

a) w punkcie 2 w ten sposób, że zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2.034,33 (dwa tysiące trzydzieści cztery 33/100) złotych;

b) w punkcie 3 o tyle, że w miejsce zasądzonej kwoty 25,89 złotych zasądza kwotę 83,53 (osiemdziesiąt trzy 53/100) złotych;

3. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 102 (sto dwa) złote tytułem zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Ca 1797/14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Zabrzu wyrokiem zaocznym z dnia 23 maja 2014 roku zasądził od pozwanego M. B. na rzecz powoda (...) Bank (...) Spółki Akcyjnej we W. kwotę 916,82 zł z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy procentowej kredytu lombardowego Narodowego Banku Polskiego w skali roku od dnia 1 maja 2013 r. do dnia zapłaty, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił. Nadto zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 25,89 zł tytułem zwrotu kosztów procesu oraz nadał wyrokowi w punkcie 1 rygor natychmiastowej wykonalności.

Orzeczenie to poprzedził ustaleniem, że w dniu 13 sierpnia 2004 r. strony postępowania zawarły umowę kredytu nr (...). Na podstawie przedmiotowej umowy powód udzielił pozwanemu kredytu w wysokości 916,82 zł.

W dniu 30 sierpnia 2013 r. powód wystawił wyciąg z ksiąg banku, w którym wskazał, że na dzień jego wystawienia należności pozwanego, z tytułu zawartej umowy wyniosły 2.951,15 zł, na które składała się: kwota 916,82 zł tytułem należności głównej, odsetki za okres od dnia 13 sierpnia 2004 r. do dnia wystawiania wyciągu w kwocie 1.855,49 zł oraz kwota 178,84 zł z tytułu opłat i prowizji.

Uwzględniając wskazane powyżej ustalenia, Sąd uznał roszczenie powoda za uzasadnione w części dotyczącej należności głównej w wysokości 916,82 zł oraz umownych odsetek od tej kwoty w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia 1 maja 2013 r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie powództwo oddalił jako nie udowodnione, gdyż powód nie wyjaśnił sposobu obliczenia kwoty 1.855,49 zł, w szczególności nie wskazał, czy są to odsetki umowne, czy ustawowe, przez to roszczenie pozwu w tym zakresie nie poddaje się kontroli Sądu. Identycznie zastrzeżenia Sąd miał do wskazanych opłat i prowizji, których łączna dochodzona pozwem wartość wynosi 178,84 zł.

Apelację od tego orzeczenia, zaskarżając je w części co do kwoty 2.034,33 zł; wniosła powódka zarzucając uniemożliwienie dochodzenie przez powoda od pozwanego całości dochodzonego powództwem roszczenia oraz naruszenie norm prawa materialnego poprzez jego błędną wykładnię i zastosowanie.

Na tych podstawach wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku przez uwzględnienie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania w tym kosztów postępowania apelacyjnego według norm przepisanych.

Sąd Odwoławczy zważył, co następuje:

Sprawa została rozpoznana w trybie uproszczonym, a Sąd Odwoławczy nie przeprowadził postępowania dowodowego.

Artykuł 505¹³ § 1 k.p.c. jest przepisem szczególnym do art. 387 § 1 k.p.c. Jeżeli Sąd drugiej instancji nie przeprowadził postępowania dowodowego, uzasadnienie wyroku winno zawierać jedynie wyjaśnienie podstawy prawnej z przytoczeniem przepisów prawa.

Mając na względzie powyższe unormowania, Sąd Odwoławczy dokonując oceny całości ustaleń i oceny prawnej uznał, że apelacja jest uzasadniona.

Zgodnie z art. 339 § 2 k.p.c., sąd - jeżeli nie ma uzasadnionych wątpliwości - zobligowany jest do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej (tj. twierdzeń powoda o okolicznościach faktycznych) za zgodną z prawdą bez przeprowadzania postępowania dowodowego. Sąd jest jednak zawsze zobowiązany rozważyć, czy w świetle przepisów prawa materialnego, twierdzenie powoda uzasadniają uwzględnienie żądań pozwu. Nadto, zgodnie z art. 230 k.p.c., gdy strona nie wypowie się co do twierdzeń strony

Sygn. akt III Ca 1797/14

przeciwnej o faktach, sąd, mając na uwadze wyniki całej rozprawy, może fakty te uznać za przyznane.

W ocenie Sądu Okręgowego, przedstawione przez powódkę dowody nie dawały uzasadnionych wątpliwości do co podstawy prawnej powództwa jak również wysokości jego roszczenia, a zatem, zgodnie z art. 339 § 2 k.p.c., sąd był zobligowany do uznania podanej przez powoda podstawy faktycznej za zgodną z prawdą.

Strony łączył stosunek prawny umowy pożyczki gotówkowej zawartej w dniu 13 sierpnia 2004 roku o numerze (...) w kwocie 916,82 zł. Z uwagi na status stron (pozwanego), podlegał on regulacji z ustawy z dnia 20 lipca 2001r. o kredycie konsumenckim (Dz. U. z 2001r. Nr 100, poz. 1081).

Z przedłożonej umowy kredytu nr (...) jednoznacznie wynika, że strony określiły, że za okres opóźnienia w spłacie raty lub jej części bank nalicza odsetki od zadłużenia przeterminowanego według stopy równej czterokrotności stopy kredytu lombardowego nie niższej jednak od stopy oprocentowania nominalnego w wysokości 18,50 % w stosunku rocznym. Z treści tego postanowienia umownego jednoznacznie wynika, że strony ustaliły odsetki umowne.

Również w zakresie opłat dodatkowych powód wykazał swoje roszczenie. Na opłaty te składały się zarówno opłaty za rachunek bankowy, jak również opłaty za korespondencję kierowaną do pozwanego w związku z nieterminową spłatą kredytu jak również opłata za wystawienie bankowego tytułu egzekucyjnego. Ich wysokość została wykazana w tabeli opłat i prowizji (k. 20), natomiast wysokość opłaty za prowadzenie rachunku bankowego wynikała z umowy kredytu nr (...).

Z tych względów apelacja podlegała uwzględnieniu w oparciu o art. 386 § 1 k.p.c. Konsekwencją zmiany rozstrzygnięcia stała się również konieczność zmiany rozstrzygnięć o kosztach procesu w oparciu o art. 100 k.p.c. Na tej samej podstawie orzeczono o kosztach postępowania odwoławczego.

Wyrok sprostowano na podstawie art. 350 § 1 i 3 k.p.c.

SSO Andrzej Dyrda